

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Graur Ivan xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2017 – 23.12.2019;

Instanța de apel: 20.01.2020 – 07.07.2020;

Instanța de recurs: 24.08.2020 – 09.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, din 23 decembrie 2019, Graur Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul oieritului pe un termen de 5 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Graur Ivan în perioada anilor 2014 - 2017 în mod periodic, abuzând de poziția de vulnerabilitate a minorilor xxxx, anul nașterii xxxx, xxxx, care era determinată de lipsa surselor de existență pentru supraviețuire socială (starea socială, materială și familiară grea, lipsa surselor financiare de întreținere) și lipsa condițiilor de trai, deoarece părinții primilor au fost decăzuți din drepturile părintești și la moment se aflau sub tutela bunicii, profitând de faptul că aceștia sunt minori și nu au capacitatea deplină de deliberare, folosind metoda înșelăciunii, prin promisiunea angajării la o muncă bine plătită, i-a recrutat pe aceștia în scopul exploatării prin muncă forțată.

În continuare, în perioada anilor 2014 - 2015, în mod periodic, Graur Ivan întru realizarea scopului său infracțional, obținând prin înșelăciune consimțământul cetățeanului Mocanu Valeriu, tatăl victimei xxxx, iar în perioada anilor 2015 - 2017 obținând prin

înșelăciune consimțământul cetățencei Tabureanu Ecaterina, bunica victimelor xxxx, care au fost atrași de promisiunea că copiilor le vor fi oferite condiții decente de trai și de muncă, i-a transportat pe victimele xxxx, la stâna de oi ce-i aparține din satul xxxx xxxx, fără căldură și apă, unde i-a adăpostit.

În aceeași perioadă de timp, prin abuz de autoritate și profitând de poziția de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și de faptul că aceștia sunt minori și nu au capacitate deplină de deliberare, aplicând violența fizică și psihică, Graur Ivan, a obținut de la xxxx xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani, prestarea diferitor lucrări pe teritoriul stânei de oi, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerați pentru munca efectuată, fără evidenta muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă și în lipsa unei alimentații și vestimentații suficiente. În asemenea condiții, Graur Ivan, i-a exploatat pe xxxx în mod periodic, în perioada anilor 2014 - 2015, iar pe xxxx xxxx, în mod periodic, din anul 2015 până luna iunie 2017, când aceștia au refuzat să mai presteze servicii din cauza că nu au fost remunerați și s-au adresat poliției.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri inculpatul Graur Ivan și avocatul acestuia, Munteanu Fiodor:

3.1. Inculpatul Graur Ivan, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

În argumentarea apelului, a invocat că probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

A susținut, că preținsele probe pe care se bazează prima instanță la adoptarea sentinței, nu sunt pertinente și concludente pentru soluționarea obiectivă a cauzei, deoarece declarațiile martorilor urmează a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu probele cercetate în ședința de judecată.

A mai indicat că în cadrul procesului penal, nu a beneficiat de dreptul efectiv la apărare, or, avocatul desemnat din oficiu, de fiecare dată îi spunea că nu este nevoie de efectuare al anumitor acțiuni procesuale, asigurându-l că totul va fi bine și nu va fi condamnat.

În continuare, a invocat că, instanța în pofida cerințelor art.101 Cod de procedură penală, n-a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, și ca urmare neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

3.2. Avocatul Munteanu Fiodor în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri privind achitarea inculpatului, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului a invocat că probele acumulate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

A menționat, că din declarațiile părților vătămate xxxxx, rezultă că, ultimii lucrau la

stâna de oi a inculpatului Graur Ivan, contra remunerare. Astfel, relațiile dintre inculpat și părțile vătămate urmează să fie privite prin prisma legislației muncii. Partea vătămată minoră Xxxx, a declarat că, nu era angajat la stâna de oi a inculpatului, ci venea în mod benevol la stâna de oi, după orele de după școală ca să-l ajute pe fratele său, Xxxx.

În continuare, a invocat că, din declarațiile martorilor Mocanu Valeriu, Țurcanu Gheorghe, Malai Roman, Doina Ion, Tonu Tudor, Tonu Laura, Beleuța Gheorghe, Ciolacu Ion și Munteanu Dumitru, cât și din alte probe administrate în cadrul procesului penal, rezultă că părțile vătămate în mod benevol și-au asumat propunerea de a lucra la stâna de oi a inculpatului. Condițiile de trai la stâna de oi erau bune. De rând cu aceasta, potrivit probatoriului cauzei penale s-a demonstrat că, părțile vătămate înnoptau acasă, deoarece stâna de oi se află la o distanță de 150 - 200 metri de la domiciliul lor. Respectiv, aveau posibilitatea să părăsească stâna de oi în orice moment.

Prin urmare, a considerat că, instanța de fond nu a apreciat probele administrate în procesul penal sub toate aspectele, pronunțând-se greșit asupra vinovăției inculpatului.

3.3. Avocatul Ceceli Constantin în numele inculpatului Graur Ivan, a depus apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri privind achitarea inculpatului, de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

În argumentarea apelului, a invocat că prima instanță a examinat cauza unilateral, punând la baza sentinței de condamnare numai probele acuzării. La fel, a expus că nu pot fi luate în considerație declarațiile părților vătămate date în cadrul urmăririi penale întrucât aceste declarații nu au fost susținute de către părțile vătămate în ședința de judecată.

Astfel, apărarea a considerat că, prima instanță nu a stabilit prin probe pertinente și concludente prezenta în acțiunile inculpatului Graur Ivan, a elementelor infracțiunii prevăzută de alin.(3) lit. b), f) art.206 Cod penal. Prima instanță nu a motivat sentința în vederea demonstrării realizării de către inculpat a laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii imputate acestuia, nu a apreciat faptul că, urmărirea penală în cauză a fost efectuată cu abateri procesuale, iar o parte din probe sunt lovite de nulitate absolută.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

S-a încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Graur Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, în legătură cu faptul, că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Graur Ivan pe art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional, în legătură cu faptul că a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Graur Ivan în perioada anilor 2014 - 2017 în mod periodic, abuzând de poziția de vulnerabilitate a minorilor Xxxx, anul nașterii xxxx, Xxxx, anul nașterii xxxx și xxxx, anul nașterii xxxx, care era determinată de

lipsa surselor de existență pentru supraviețuire socială (starea socială, materială și familială grea, lipsa surselor financiare de întreținere) și lipsa condițiilor de trai, deoarece părinții primilor au fost decăzuți din drepturile părintești și la moment se aflau sub tutela bunicii, profitând de faptul că aceștia sunt minori și nu au capacitatea deplină de deliberare, folosind metoda înșelăciunii, prin promisiunea angajării la o muncă bine plătită, i-a recrutat pe aceștia în scopul exploatării prin muncă forțată.

În continuare, în perioada anilor 2014 - 2015, în mod periodic, Graur Ivan întru realizarea scopului său infracțional, obținând prin înșelăciune consimțământul cetățeanului Mocanu Valeriu, tatăl victimei Xxxx, iar în perioada anilor 2015 - 2017 obținând prin înșelăciune consimțământul cetățencei Tabureanu Ecaterina, bunica victimelor Xxxx și Xxxx, care au fost atrași de promisiunea că copiii lor vor fi oferite condiții decente de trai și de muncă, i-a transportat pe victimele Xxxx, Xxxx și Xxxx, la stâna de oi ce-i aparține din satul xxxx, fără căldură și apă, unde i-a adăpostit.

În aceeași perioadă de timp, prin abuz de autoritate și profitând de poziția de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și de faptul că aceștia sunt minori și nu au capacitate deplină de deliberare, aplicând violența fizică și psihică, Graur Ivan, a obținut de la Xxxx, Xxxx și de la Xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani, prestarea diferitor lucrări pe teritoriul stânei de oi, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerați pentru munca efectuată, fără evidenta muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă și în lipsa unei alimentații și vestimentații suficiente. În asemenea condiții, Graur Ivan, i-a exploatat pe Xxxx în mod periodic, în perioada anilor 2014 - 2015, iar pe Xxxx și Xxxx, în mod periodic, din anul 2015 până luna iunie 2017, când aceștia au refuzat să mai presteze servicii din cauza că nu au fost remunerați și s-au adresat poliției.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatului Graur Ivan învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

Totodată instanța de apel a menționat că, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpatul Graur Ivan a infracțiunii prevăzută de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, motiv pentru care instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului constituie contravenție prevăzută de art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional, conform indicilor: neacordarea garanțiilor prevăzute de lege, săvârșită asupra minorului cât și utilizarea muncii nedeclarate.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, lipsesc elementele calificative ”recrutarea și adăpostirea”, întrucât partea vătămată Xxxx a manifestat dorința de a fi angajat în calitate de cioban la stâna de oi ce aparține lui Graur Ivan, iar partea vătămată minoră Xxxx a declarat că, la lucru la stâna de oi a inculpatului Graur Ivan, a fost chemat de către partea vătămată Xxxx, care este fratele său, pentru a-l ajuta la lucru, și nu de către inculpatul Graur Ivan, referitor la partea vătămată Xxxx, la fel nu a fost prezentată nici o

probă directă sau indirectă privind recrutarea, selectarea în scop de exploatare prin muncă, și anume la stâna de oi din satul xxxx, întrucât partea vătămată Xxxx a declarat că, l-a ajutat pe inculpatul Graur Ivan, la lucru la stâna de oi, în contul împrumuturilor de bani pe care le lua de la inculpat și în sens de mulțumire pentru aceste împrumuturi bănești. Inițiativa de a-l ajuta pe inculpat în sens de mulțumire, a fost a sa personală, nu a inculpatului, nefiind impus cu forța să muncească la stâna de oi.

Mai mult ca atât, din declarațiile părților vătămate Xxxx, Xxxx și partea vătămată minoră Xxxx, instanța de apel a conchis că, nu au fost limitați de către inculpat, în libertatea de a se deplasa, or, părțile vătămate au declarat că, puteau fără limitări, restricții, să se ducă acasă. Mai mult ca atât, partea vătămată Xxxx a declarat că, de câteva ori pleca de la inculpatul Graur Ivan, la lucru în altă parte și pe urma singur, în mod benevol revenea înapoi, deoarece la alte munci era greu de muncit.

Totodată, partea vătămată minoră Xxxx, a declarat în ședința de judecată în prima instanță că lucra în afara orelor de învățământ, ceea ce presupune că în acea perioadă frecvența școală. Faptul respectiv, demonstrează că, partea vătămată minoră Xxxx nu a fost adăpostit, privat de libertate de către inculpatul Graur Ivan.

Instanța de apel a constatat situație asemănătoare și în privința părților vătămate Xxxx și Xxxx, care au declarat că dormeau acasă la ei, doar câte o dată la stâna de oi, ceea ce exclude posibilitatea existenței în cauză a adăpostirii. Mai mult ca atât, rudelor părților vătămate le era cunoscut unde se află părțile vătămate și că muncesc la stâna de oi a inculpatului Graur Ivan, ceea ce exclude posibilitatea existenței în cauză a adăpostirii.

Prin urmare, instanța de apel a subliniat, că lipsa adăpostirii a fost demonstrată și prin declarațiile martorului Munteanu Dumitru, care a comunicat că, în urma efectuării controlului la stâna de oi a inculpatului Graur Ivan, pe teritoriul acesteia nu au fost depistate părțile vătămate. Or, potrivit declarațiilor martorului respectiv și actelor de control efectuate de către Inspecția de Stat al Muncii, nu a fost confirmat faptul aflării la stâna de oi a inculpatului Graur Ivan, a părților vătămate Xxxx și Xxxx, ceea ce combate poziția acuzării, referitor la prezența în cauză a adăpostirii copiilor.

Instanța de apel a statuat că, nu a fost probat nici aplicarea de către inculpatul Graur Ivan, a violenței fizice sau psihice asupra părților vătămate. Or, fiind audiați în ședința de judecată în prima instanță, partea vătămată Xxxx a declarat că, din partea inculpatului nu au fost cazuri de aplicare în privința sa a violenței fizice. Partea vătămată minoră Xxxx, a declarat că, doar o singură dată inculpatul l-a lovit cu piciorul, pentru faptul că oile nu au fost hrănite corespunzător, iar în perioada de activitate la stâna de oi, în privința sa de către inculpat nu a fost aplicată violența fizică sau psihică.

În același sens, instanța de apel a reținut că organul de urmărire penală s-a limitat la simpla declarație că, partea vătămată minoră Xxxx, a fost lovită o dată, fără a elucida motivele ce au stat la aplicarea acestei lovituri, în scop de a-și impune voința întru exploatarea prin muncă a minorului, sau din alte motive, menționând că, partea vătămată minoră Xxxx, a indicat la motivul din care a fost lovit de către inculpat, anume că prost a hrănit oile și nu ca urmare a realizării scopului de exploatare prin muncă.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că lovitura aplicată părții vătămate minore Xxxx, de către inculpat, a fost ca rezultat al unui conflict apărut spontan între ei, determinat de faptul că rău au fost hrănite oile și nu în scop de exploatare prin muncă.

Instanța de apel a statuat că, nu a fost probat nici semnul calificativ „profitând de abuz de autoritate”, menționând că pentru calificarea acțiunilor inculpatului ca săvârșite prin abuz de autoritate, ultimul trebuie să întrunească calitatea specială, și anume, cea a funcționarului public și nu a unui fondator a unei Gospodării Țărănești ce practică oieritul.

În sensul dat, instanța de apel a remarcat că la materialele dosarului penal nu este anexată nici o probă, care ar confirmă faptul că, inculpatul pe lângă faptul că este fondatorul unei Gospodării Țărănești, deține și calitatea de funcționar public. În atare situație, semnul calificativ săvârșirea infracțiunii profitând de abuz de autoritate, a fost invocat de către acuzare pur abstract și formal, iar prima instanță nu a pătruns în esență și incorect a reținut existența acestui semn calificativ.

Totodată nu a fost demonstrat că, inculpatul Graur Ivan, a săvârșit infracțiunea profitând de situația de vulnerabilitate al părților vătămate, menționând că, reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxx și partea vătămată minoră Xxxx, aceștia se aflau în grija bunicii lor, Tabureanu Ecaterina, trăiau împreună cu ea în casa ce îi aparține. Mai mult, partea vătămată minoră Xxxx fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță, a declarat că, nu ducea lipsă de nimic ci pur și simplu din proprie inițiativă s-a dus la stâna de oi pentru a-și ajuta fratele, partea vătămată Xxxx. Reieșind din declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate minore Xxxx, Tabureanu Ecaterina, aceasta a confirmat faptul că primea ajutor pentru copii în mărime de 2100 lei, avea grijă de copii și îi îmbrăca.

De asemenea, același fapt s-a constatat și în situația părții vătămate Xxxx, or, instanța de apel a menționat că la materialele dosarului nu au fost anexate probe, care să demonstreze că partea vătămată Xxxx se afla într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale. Potrivit declarațiilor acestuia, locuia împreună cu părinții săi, frecvența școală, din ce rezultă că nu se afla în situație periculoasă din punct de vedere al supraviețuirii sociale.

Cât privește semnul calificativ, săvârșirea infracțiunii asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, instanța de apel a menționat că, nici acest semn calificativ nu și-a găsit confirmare, remarcând, că potrivit certificatelor de naștere ale părților vătămate Xxxx și Xxxx, potrivit cărora respectiv unul este născut la data de xxxx, altul la data de xxxx, iar potrivit datelor de anchetă stabilite în ședința instanței de apel, partea vătămată Xxxx s-a născut la xxxx.

În concluzie instanța de apel a conchis că la momentul când în privința inculpatului au fost demarate procedurile penale, nici una din părțile vătămate nu mai avea vârstă mai mică de 14 ani, potrivit probelor, partea vătămată Xxxx avea vârsta de 20 de ani, partea vătămată Xxxx avea vârsta de 18 ani, iar partea vătămată Xxxx, avea vârstă de 14 ani.

În continuare, instanța de apel a considerat că, în actiunile lui Graur Ivan sunt prezente elementele constitutive ale contravenției prevăzută de art.art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional, conform indicilor: neacordarea garanțiilor prevăzute de lege, săvârșită

asupra minorului cât și utilizarea muncii nedeclarate.

Astfel, constatând că, Graur Ivan o perioadă nestabilită, de până în anul 2017, încălcând legislația muncii, alin.(4) art.46 Codul muncii, care stipulează că: se interzice încadrarea în muncă a persoanelor în vârstă de până la 15 ani, a admis minorul Xxxx, născut la xxxx, care nu împlinise vârsta de 15 ani, la muncă, la stâna de oi din satul xxxx.

Tot, Graur Ivan, o perioadă nestabilită, de până în anul 2017, încălcând legislația muncii, a admis copiii cu capacitatea de muncă, Xxxx, născut la xxxx și Xxxx, născut la xxxx, la muncă, la stâna de oi din satul xxxx, fără încheierea contractelor individuale de muncă, astfel utilizând munca nedeclarată, instanța de apel a atestat că, cu certitudine s-a demonstrat faptul că părțile vătămate Xxxx și Xxxx, precum și partea vătămată minoră Xxxx, au activat la stână de oi al inculpatului Graur Ivan. Faptul respectiv, a fost demonstrat prin declarațiile părților vătămate, reprezentantul legal al părții vătămate minore, declarațiile martorilor, precum și însăși ale inculpatului Graur Ivan, depuse la diferite etape ale urmăririi penale și judecării cauzei.

Instanța de apel a mai conchis că, procesul contravențional în baza art.art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional, în privința contravenientului urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de atragere la răspundere contravențională.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, invocând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând:

- în acțiunile inculpatului este prezent elementul recrutarea victimei, care presupune racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat, instanța de fond corect a constatat că, Graur Ivan în urma convorbirilor cu părinții minorului Xxxx, Mocanu Valeriu, și cu Tabureanu Ecaterina, bunica minorilor Xxxx și Xxxx, care au dat acordul de a aduce copiii la efectuarea lucrărilor la stâna de oi, ulterior a primit minorii la stâna de oi și le-a adăpostit pe teritoriul acestei stâne situată în xxxx, după care în perioada de timp, anilor 2014 - 2015, minorii, de vârsta de 11 ani Xxxx, 16 ani Xxxx și 15 ani Xxxx, au fost implicate în lucrările la stână de oi, adică păscutul, mulsul, curățenia în ocol, paza oilor, iar iarna hrăneau și duceau la pârâu pentru adăpat, fără condiții decente de trai și de muncă;

- inculpatul a cunoscut vârsta părților vătămate, potrivit declarațiilor inculpatului Graur Ion rezultă că, Xxxx era după clasa a 9-a, Xxxx era într-o clasă cu fiul său Graur Ion, iar Xxxx era de aceeași vârstă cu fiica sa xxxx, precum și după exterior corespundeau vârstei de 11-15 ani. Xxxx avea vârstă mai mică decât Xxxx. în anul 2017 Xxxx avea 20 de ani, iar Xxxx avea 18 ani. Astfel, Graur Ivan a cunoscut cu certitudine că băieții sunt minori, dat fiind că s-a stabilit în cadrul cercetării judecătorești că, ele după aspectul fizic corespundeau vârstei pe care o aveau, și erau colegi de clasă cu copiii lui;

- interesul inculpatului de a primi minorii la muncă se confirmă prin faptul că, acesta a achitat careva sume de bani și produse pentru lucrul făcut, or, reieșind din declarațiile părților vătămate, dar și inculpatului Graur Ivan au, că a achitat o sumă de bani și a plătit datoria la magazin, fără achitarea integrală cu minorii: lui Xxxx - câte un pachet de țigări

cu costul de 5 lei, un sac de cartofi, lapte în suma totală de 1 400 lei, 200 lei pentru bunica, doi purcei a câte 8 kg, datoria la magazin de 250 lei, au fost cumpărați două perechi de pantaloni și o bluză; Xxxx - nu a fost achitat cu nimic; Xxxx - lunar câte 1000 lei sau brânză și un cârlan. Pe când, alții lucrători Beleuță Gheorghe, Ciolacu Ion și Doina Ivan, au fost achitați de către Graur Ion cu diferite sume de la 2 000 – 9 000 lei și până la 17 000 lei;

- trebuie să fie respins ca neîntemeiat argumentul instanței de apel, precum că în acțiunile lui Graur Ivan lipsește elementul calificativ recrutarea victimelor în scopul traficului de copii, deoarece el nu a selectat părțile vătămate în scopul exploatării prin muncă, părțile vătămate cunoșteau cu certitudine unde pleacă și ce muncă urmează să presteze;

- privitor la argumentul instanței de apel, precum că pretinsele părți vătămate s-au deplasat la stână benevol, și au lucrat benevol, dar și că acesta nu a profitat de abuz de autoritate față de minori - în fiecare discuție cu minorii, Graur Ion aprecia lucrul executat și sancționa minorii pentru lucrul prestat, prin aplicarea loviturilor, răcnitelor, fapt de asemenea confirmat de părțile vătămate;

- referitor la invocările din decizia instanței de apel, precum că nu mai poate fi vorba de adăpostire în sensul traficului de ființe umane sau copii, în cazul în care nu au fost plasate într-un loc ferit și ascuns, deoarece părțile vătămate se deplasau liber pe teritoriul stânei, discutau cu mai multe persoane și mai mult ca atât dispuneau de telefoane mobile, prin care dacă ar fi fost traficate puteau anunța organele de resort, rudele și părinții, le considerăm neîntemeiate, or, din declarațiile părților vătămate, se reține că inculpatul Graur Ivan, depistând că victimele Xxxx și Xxxx intenționează să nu mai activeze la stâna de oi, a aplicat violența psihică, manifestată prin convingerea, amenințarea, folosind metoda înșelăciunii prin promisiuni că muncă va fi bine plătită, impunându-le în continuare să presteze munci agricole la GȚ „Graur Ivan”;

- latura subiectivă a infracțiunii, se caracterizează prin vinovăția lui Graur Ivan sub formă de intenții directă, scopul urmărit de aceasta fiind interesul material, deoarece victimele erau supuse muncilor cu oile, în ocolul, timpul de mai multe luni, în perioada anilor 2014-2017, iar copiilor nu li s-a achitat pentru munca prestată;

- instanța de apel motivează necesitatea schimbării încadrării juridice a faptei săvârșite, însă acest procedeu nu acoperă obligația instanței de a pune în discuție noua încadrare juridică, fapt ce nu a avut loc.

6. Avocatul Ceceli Constantin în numele inculpatului Graur Ivan a depus referință la recursul declarat de către procuror, prin care a pledat pentru respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția

respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând argumentele recurentului prin prisma temeiurilor de drept invocate, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse din considerentele descrise în continuare.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal lărgit constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, întemeind soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art.101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia atacată, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, sub aspectul că partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile care ar confirma prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiind nemijlocit interogați în instanța de apel partea vătămată Xxx și partea vătămată minoră Xxx, reprezentantul legal al părții vătămate minore E. Tabureanu, martorul Cazacu Mariana și inculpatul Graur Ivan.

Referitor la argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiu penal lărgit invocă că reprezintă o interpretare subiectivă a probelor de către recurent, ce nu poate fi acceptată, or, în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente, motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate și verificate de instanța de apel, motivarea deciziei se acceptă și se însușește și de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, pct. 37.

Referitor la temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă instanța de apel examinând și verificând probele în ședințele de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriilor metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de recalificare a acțiunilor dispusă în cauză, expunându-se argumentat în decizie din care motive a ajuns la concluzia de reîncadrare a acțiunilor lui

Graur Ivan de la art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal la art.art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional.

Colegiul penal lărgit mai indică faptul că, instanță de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine corect toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanță de apel și-a întemeiat soluția, argumentând astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, de către procuror fiind prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, iar instanță de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu pot fi acceptate aceste argumente, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate pe cumulul de probe descris, apreciat și verificat corect de instanța de apel în decizia sa prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal lărgit mai menționează că, susținea concluzia instanței de apel precum că ”Latura obiectivă a infracțiunii exploatării prin muncă sau servicii forțate constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune sau inacțiune. Aceasta se prezintă sub două modalități normative cu caracter alternativ: a) obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin constrângere; b) obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune. În consecință obținerea muncii împotriva voinței persoane, înseamnă că făptuitorul determină victima să îndeplinească o muncă, pe care acesta nu ar fi îndeplinit-o din proprie voință.

În speță inculpatului Graur Ivan ia fost imputată o modalitate de obținere a muncii forțate - prin înșelăciune. Astfel, potrivit învinuirii *folosind metoda înșelăciunii, prin promisiunea angajării la o muncă bine plătită, i-a recrutat pe aceștia în scopul exploatării prin muncă forțată, obținând prin înșelăciune consimțământul lui Mocanu Valeriu, tatăl victimei Xxxx, iar în perioada anilor 2015 - 2017 obținând prin înșelăciune și consimțământul lui Tabureanu Ecaterina, bunica victimelor Xxxx și Xxxx, care au fost atrași de promisiunea că copiilor le vor fi oferite condiții decente de trai și de muncă, ... cu consimțământul acestora, a obținut de la Xxxx, Xxxx și de la Xxxx și prestarea diferitor lucrări pe teritoriul stânei de oi, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerați pentru munca efectuată, fără evidenta muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.*

Însuși, materialele și circumstanțele cauzei denotă că consimțământul de a presta muncă de către părțile vătămate nu a fost obținut împotriva voinței acestora. Astfel, partea vătămată Xxxx, cu acordul părinților săi, iar părțile vătămate Xxxx și Xxxx, cu acordul bunicii lor, benevol și liber au prestat servicii de oierit (muncă sezonieră), în condiții cunoscute și negociate din start.

Astfel, nu s-a confirmat și modalitatea obținerii muncii forțate de la părțile vătămate împotriva voinței acestora, prin *înșelăciune*.

Prin urmare, se atestă că instanță de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, și corect a încadrat acțiunile lui Graur Ivan în baza art.art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional, ca încălcarea legislației muncii, manifestată prin: neacordarea garanțiilor prevăzute de lege, săvârșită asupra minorului cât și utilizarea muncii nedeclarate.

Colegiul penal lărgit mai menționează în acest sens că, CtEDO în hotărârea *Caiveau c. Belgiei* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe admisibile privind vinovăția săi revină părții acuzării. Ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art.24 Cod de procedură penală lezează drepturile inculpaților la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenție.

La fel, relevant speței este și cauza CtEDO - *Manoli c. Republicii Moldova* din 28.02.2017, potrivit căreia Curtea a statuat că autoritatea responsabilă de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să asculte victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora (a se vedea, *Kashlev c. Estoniei*, nr. 22574/08, §§ 48-50, 26.04.2016), în speța dată partea vătămată nici la o etapă a procesului penal nu a declarat că a fost constrâns să presteze muncă forțată de către inculpat, dar a muncit benevol cu acordul părinților.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanță de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Graur Ivan xxxxx*, cu

menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorului Cobzac Elena**

Conform art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală, în cauza penală privind-l pe **Graur Ivan xxxx**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 martie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2020, în cauza penală privind-l pe Graur Ivan, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, urma a fi admis, cu casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

3. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, din 23 decembrie 2019, Graur Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul oieritului pe un termen de 5 ani.

4. Prin decizia instanței de apel adoptată la 07 iulie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: s-a încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Graur Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal, în legătură cu faptul, că fapta inculpatului constituie contravenții prevăzută de art.55 alin.(2) și 55¹ Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Graur Ivan pe art.55 alin.(2) și art. 55¹ Cod contravențional, în legătură cu faptul că a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

Analizând textul deciziei recurate (f.d. 83-109, vol. III), în coraport cu motivele invocate de procuror, se atestă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în recurs și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La acest capitol, atest faptul că, instanța de apel a constatat că fapta inculpatului constituie contravenții prevăzute de art. 55 alin. (2) și art. 55¹ Cod contravențional și a încetat procesul contravențional în privința lui Graur Ivan pe art. 55 alin. (2) și art. 55¹ Cod contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, în legătură cu faptul că, a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, însă în partea descriptivă a deciziei, la descrierea

faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, a menționat: „*Graur Ivan, o perioadă nestabilă, de până în anul 2017, încălcând legislația muncii, alin. (4), art. 46 Codul muncii, care stipulează că: se interzice încadrarea în muncă a persoanelor în vârstă de până la 15 ani, a admis minorul Xxxx, născut la xxxx, care nu împlinise vârsta de 15 ani, la muncă, la stâna de oi din satul xxxx, La fel s-a reținut că, în ședința instanței de apel incontestabil a fost demonstrat că, Graur Ivan, o perioadă nestabilă, de până în anul 2017, încălcând legislația muncii, a admis copiii cu capacitatea de muncă, Xxxx, născut la xxxx și Xxxx, născut la xxxx, la muncă, la stâna de oi din satul Țiganca raionul Cantemir, fără încheierea contractelor individuale de muncă, astfel utilizând munca nedeclarată.*” fără a cerceta amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

În argumentarea soluției, instanța de apel a reținut că, în acțiunile lui Graur Ivan lipsește elementul calificativ recrutarea victimelor, în scopul traficului de copii, întrucât „*inculpatul nu a selectat părțile vătămate în scopul exploatarei prin muncă, părțile vătămate cunoșteau cu certitudine unde pleacă și ce muncă urmează să presteze*”, fără a lua în considerație că, la încadrarea juridică a acțiunilor în baza art. 206 Cod penal, nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi recrutată, chiar dacă aceasta este informată în privința scopurilor în care va fi folosită. Astfel, instanța de apel nu a argumentat soluția privind lipsa elementului recrutării, constatând doar că părțile vătămate au fost angajate, fără ca să se expună asupra argumentului prevăzut în rechizitoriu și constatat ca dovedit de prima instanță.

La fel, în susținerea concluziilor sale privind recalificarea acțiunilor inculpatului Graur Ivan, instanța de apel, în decizia sa a analizat declarațiile părții vătămate Xxxx., care a declarat că „*el se juca în stradă și venise Graur Ion cu mașina, propunându-i ca să pască oile, că o să-i plătească. El i-a răspuns că a mai lucrat, dar nu i-a plătit, la care Graur Ion a spus că dacă o să lucreze pînă la urmă o să-i plătească, însă nu a spus clar ce avea în vedere la urmă. I-a spus că nu vrea, însă Graur Ion i-a spus să urce în mașină fără careva amenințări, însă i-a fost frică și a urcat singur după care l-a dus la stîna. Acasă s-a întors când au venit lucrătorii poliției și l-au luat. Pentru perioada dată tot nu a fost achitat*”, partea vătămată Xxxx a confirmat cele menționate și a declarat că „*fratele i-a spus că Graur Ion l-a întâlnit pe drum și l-a chemat....*”, inculpatul Graur Ion a declarat că „*a achitat o sumă de bani și a plătit datoria la magazin, fără achitarea integrală cu minorii*”. La fel, potrivit declarațiilor inculpatului rezultă că acesta a cunoscut vârsta părților vătămate, declarînd că, *Xxxx era după clasa a 9-a, Xxxx era într-o clasă cu fiul său Graur Ion, iar Xxxx era de aceeași vârstă cu fiica sa Mihaela Graur, precum și după exterior corespundeau vârstei de 11-15 ani. Xxxx avea vârstă mai mică decât Xxxx.* În continuarea ideilor, instanța de apel, face concluzii contradictorii, astfel a constat că „*părțile vătămate au venit la stîna de oi din s. Țiganca Nouă, r-nul Cantemir, unde*

se aflau benevol la Graur Ion, dar și că acesta nu a profitat de abuz de autoritate față de minori”, fără a lua în considerație că în conformitate cu criteriile de vîrstă și cadrul legal, este interzisă munca ce depășește limita de timp stabilită de lege, astfel copiii de **15-16 ani care muncesc mai mult de 24 ore pe săptămîină**, în schimbul unei remunerații evidente mai joase decât salariul mediu pe țară.

Totodată, nu au fost luate în considerație și prevederile art. 7 alin. (4) Codul muncii, care prevede că, la munca forțată se atribuie: a) încălcarea termenelor stabilite de plată a salariului sau achitarea parțială a acestuia; b) cerința angajatorului față de salariat de a-și îndeplini obligațiile de muncă în lipsa unor sisteme de protecție colectivă sau individuală ori în cazul îndeplinirea lucrării cerute poate pune în pericol viața sau **sănătatea salariatului**.

La fel, exploatarea copilului prin muncă împiedică procesul educațional prin: privarea copilului prin dreptul de a merge la școală, obligarea copilului de a abandona școala prematur, fortarea copilului de a combina frecventarea școlii cu munca grea și de durată excesivă.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că „nu a fost demonstrat că, inculpatul Graur Ivan a săvârșit infracțiunea profitînd de situația de vulnerabilitate al părților vătămate. Or, reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxx și părții vătămate Xxxx, aceștia se aflau în grija bunicii lor, Tabureanu Ecaterina, trăiau împreună cu ea în casa ce îi aparține. Mai mult ca atât, partea vătămată minoră Xxxx fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță, a declarat în mod expres că, nu ducea lipsă de nimic ci pur și simplu din proprie inițiativă s-a dus la stîna de oi pentru a-și ajuta fratele, partea vătămată Xxxx. Aceeași situație se atestă și în situația părții vătămate Xxxx. La materialele dosarului nu au fost anexate probe concrete, care să demonstreze că partea vătămată Xxxx se afla într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale. Or, potrivit declarațiilor acestuia, locuia împreună cu părinții săi, frecvența școală, din ce rezultă că nu se afla în situație periculoasă din punct de vedere al supraviețuirii sociale”, în final instanța de apel constatînd că „în lipsa demonstrării existenței acțiunii principale prevăzute la alin. (1), art. 206 Cod penal, nu poate fi invocată existența acțiunii adiacente ca: în scop de exploatare prin muncă; și nici a acțiunilor agravante consemnate la alin. (2), lit. a) acțiuni însoțite de aplicarea violenței fizice și psihice; și lit. c) profitînd de abuz de autoritate sau de situația de vulnerabilitate a copilului; cât și agravantele consemnate la alin. (3), lit. b) săvârșite asupra a doi sau mai multor copii; f), săvârșite asupra unui copil în vîrstă de pînă la 14 ani... Astfel, vinovăția inculpatului Graur Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (3), lit. b), f), art. 206 Cod penal, nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente, iar prima instanță eronat l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pentru săvârșirea infracțiunii respective”, fără a ține cont de faptul că, în contextul infracțiunii de trafic de copii, nu este obligatoriu ca acțiunea prejudiciabilă în oricare din cele șase modalități normative să fie secundată de o acțiune adiacentă.

Astfel consider că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, cu constatări contradictorii.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către procuror, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena